

Dyrygentura

Wyróżniającą ocenę jakości kształcenia na kierunku „dyrygentura” otrzymał Wydział Kompozycji, Dyrygentury i Teorii Muzyki Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie.

Wyróżniającą ocenę jakości kształcenia na kierunku „dyrygentura” prowadzonym na poziomie jednolitych studiów magisterskich na **Wydziale Kompozycji, Dyrygentury i Teorii Muzyki Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie**, uzasadnia spełnienie wymagań kadrowych, programowych i organizacyjnych w stopniu znacznie przekraczającym obowiązujące standardy do prowadzenia studiów na kierunku „dyrygentura”.

Kierunek ten wyróżnia się wysokim poziomem i wzorową organizacją prowadzonej działalności dydaktycznej i naukowej, dobrą bazą materialną, zakresem i charakterem współpracy międzynarodowej oraz kadrą wybitnych artystów – dyrygentów o uznaniu krajowym i międzynarodowym. Studentom oferuje się udział w studiach i programach międzynarodowych, a także stwarza warunki do rozwoju ich aktywności artystycznej.

Wydział, na którym prowadzony jest kierunek „dyrygentura”, jako jedyny w Polsce posiada uprawnienia do nadawania stopnia doktora i doktora habilitowanego sztuk muzycznych w zakresie dyrygentury. Jest również jedynym w Polsce wydziałem artystycznym posiadającym uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie „nauki o sztuce”.

Wśród kadry pedagogicznej, prowadzącej zajęcia z dyrygentury, znajdujemy nazwiska wybitnych dyrygentów koncertujących z orkiestrami symfonicznymi i operowymi nie tylko w kraju, ale również na najbardziej prestiżowych estradach świata. W swym dorobku artystycznym posiadają liczne nagrania radiowe, telewizyjne oraz płytowe dokonane w czołowych wytwórniach fonograficznych, a także liczne prawykonania światowe utworów wybitnych kompozytorów polskich. O autorytecie polskich pedagogów świadczyć może dobitnie fakt, iż są oni zapraszani w skład jury najpoważniejszych krajowych i międzynarodowych konkursów dyrygenckich, jak również prowadzą wykłady i kursy mistrzowskie w kraju i zagranicą. Klasy Dyrygentury w Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie prowadzą, m.in.:

prof. Tomasz Bugaj

Jest zdobywcą pierwszej nagrody w Międzynarodowym Konkursie w Bristolu, Wielka Brytania, w 1978 r. (międzynarodowa nagroda w dziedzinie dyrygentury ufundowana przez Imperial Tobacco). Dzięki temu sukcesowi Tomasz Bugaj przez kilka następnych sezonów występował z Bournemouth Symphony Orchestra i Bournemouth Sinfonietta oraz nawiązał kontakty z wieloma wiodącymi zespołami brytyjskimi, m.in. z orkiestrami: London Philharmonic, Royal Scottish National, Royal Liverpool Philharmonic, BBC Philharmonic, BBC Scottish Symphony, BBC Welsh, Scottish Chamber i Ulster. W latach 1980 - 1984 był dyrektorem artystycznym Filharmonii Pomorskiej w Bydgoszczy, a następnie Filharmonii im. Artura Rubinsteina w Łodzi (1987-1990) oraz regularnym gościem wiodących orkiestr polskich, tj. Filharmonii Narodowej w Warszawie, Narodowej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia w Katowicach, Sinfonii Varsovii i Polskiej Orkiestry Kameralnej. Równie aktywnie współpracował z teatrami operowymi, takimi jak: Teatr Wielki w Warszawie, Opera Łódzka, Poznańska i Gdańska, teatry operowe w Aachen, Leeds (Opera North), Bilbao i Pamplonie. Ponadto dyrygował orkiestrami w Aachen, Berlin, Bochum, Duisburg, Essen, Hagen, Flensburg, Herford (Nordwestdeutsche Philharmonic), Gelsenkirchen, Mannheim, Monachium (Münchener Rundfunk Orchester), Stuttgart, Saarbrücken, Weimarze i Wiesbaden. Prof. Tomasz Bugaj kilkakrotnie dyrygował orkiestrą Mozarteum w Salzburgu

oraz orkiestrami w Bergen (Norwegia), Turku (Finlandia), RTL Luxemburg, Orquesta Nacional de Espana (Madryd), Orquesta Simfonica de Gran Canaria, Orquesta Simfonica de Bilbao, National Chamber Orchestra w Waszyngtonie, Orchestra of the RTE w Dublinie, Orchestra Sinfonica de Chile, Orchestra Sinfonica Siciliana w Palermo, Filharmonią Słowacką, Orkiestrą Bratysławską, Rosyjską Narodową Orkiestrą Symfoniczną w Moskwie i wieloma, wieloma innymi. Wśród wielu sal koncertowych, w których występował prof. Tomasz Bugaj wymienić można m. in.: Filharmonię Berlińską i Berliński Schauspielhaus, Grieghallen w Bergen, Alte Oper we Frankfurcie, Herkulesaal w Monachium, Liederhalle w Stuttgarcie, Royal Festival Hall i Barbican Hall w Londynie, Teatro la Fenice w Wenecji, Grosses Festspielhaus w Salzburgu i Wielką Salę Konserwatorium Moskiewskiego. Prof. Tomasz Bugaj brał udział w wielu festiwalach międzynarodowych, takich jak: Festival de Asturias, Bath International Festival of Music and Arts, Berliner Festwochen, Festspillene i Bergen, Carinthian Summer, Cheltenham International Festival of Music, Istanbul International Festival, Wratislavia Cantans, Italian Festivals w Lucca, Mediolanie, Ravello i Taorminie. Był zapraszany do udziału w wielu konkursach wokalnych: w Pamplonie, Bilbao i Warszawie, gdzie dyrygował podczas końcowych przesłuchań i koncertów laureatów oraz uczestniczył w pracach jury. Prof. Tomasz Bugaj nagrywał dla takich wytwórni, jak: Orpheo, Polskie Nagrania, Yedang (Korea Południowa), Musiques Suisses. Nagrywał też dla Polskiego Radia, TVP, Westdeutscher Rundfunk, Bayerischer Rundfunk i BBC.

prof. zw. Ryszard Dudek

Prof. Ryszard Dudek prowadzi ożywioną działalność koncertową w kraju i za granicą, jako dyrygent występował prawie we wszystkich filharmoniach w kraju oraz w Niemczech, we Francji, w Belgii, na Węgrzech i w Bułgarii. Od roku 1978 przez 15 lat Ryszard Dudek był etatowym I dyrygentem Orkiestry Polskiego Radia i Telewizji w Warszawie, z którą dokonał licznych nagrań muzyki symfonicznej, w tym wielu prawykonania muzyki polskiej. Współpracował także z Orkiestrą Polskiego Radia i Telewizji w Krakowie. Przez wiele lat w Akademii Muzycznej w Warszawie prowadził również Studencką Orkiestrę Symfoniczną, z którą wielokrotnie występował m.in. na Młodzieżowym Festiwalu Młodzieży Muzycznej w Bayreuth. Współpracował z Operetką Warszawską, gdzie pełnił funkcję kierownika muzycznego w prapremierze musicalu Lucjana Kaszyckiego Kwiat Paproci, a także z Teatrem Współczesnym, w którym dyrygował spektaklem Człowiek z La Manchy Mitcha Leigha. Od 1992 roku współpracuje z Polskim Teatrem Muzycznym - Warszawska Scena Operowa, z którym corocznie występuje w Niemczech i Szwajcarii jako dyrygent, prowadząc przedstawienia operowe: Jaś i Małgosia E. Humperdincka, Czarodziejski flet W. A. Mozarta, a także operetkowe, m.in. Baron cygański i Zemsta Nietoperza J. Straussa. Prof. Ryszard Dudek wielokrotnie był przewodniczącym jury Międzynarodowych Konkursów Młodzieżowych Orkiestr Dętych w Jastrzębiu.

prof. zw. Szymon Kawalla

Od 1966 stale koncertuje w kraju i za granicą prowadząc ponad 5000 koncertów symfonicznych, oratoryjnych i operowych, w takich krajach jak: Anglia, Austria, Belgia, Białoruś, Bułgaria, Czechy, Dania, Finlandia, Francja, Hiszpania, Holandia, Iran, Jugosławia, Kanada, Korea Południowa, Kuba, Luxemburg, Niemcy, Norwegia, Polska, Rosja, Rumunia, Słowacja, Szwajcaria, Szwecja, Ukraina, USA, Watykan, Węgry, Włochy. Na szczególną uwagę zasługują trzy koncerty oratoryjne dla Jego Świątobliwości Papieża Jana Pawła II, koncerty z okazji 5 i 10 rocznicy śmierci króla Belgii Boduina z udziałem Królowej Fabioli oraz całoroczne koncerty festiwalowe w roku Jana Sebastiana Bacha (2000) pod patronatem Prezydenta RP Aleksandra Kwaśniewskiego. Od 1972 roku dokonuje nagrań dla radia i telewizji oraz filmu (ponad 2000 minut), a od roku 1977 - nagrań dla następujących firm płytowych: Balcanton (Bułgaria), Cambria, Records (USA), Centaur Records (USA),

Connifer Records (Wielka Brytania), JIGU (Korea Południowa), Vienna Modern Masters (USA-Austria) oraz polskich: Polskie Nagrania i Veriton.

prof. Marek Pijarowski

Po ukończeniu Liceum Muzycznego, gdzie opanował grę m.in. na fortepianie (jako głównym instrumencie), skrzypcach, oboju i organach, odbył studia dyrygenckie w Akademii Muzycznej we Wrocławiu w klasie Tadeusza Strugały (dyplom z wyróżnieniem). Uzupełniał je na międzynarodowych kursach muzycznych w Weimarze u Arvida Jansonsa. W 1977 jako stypendysta Rządu Austriackiego przez 9 miesięcy przebywał w Wiedniu, gdzie doskonalił swoje umiejętności pod kierunkiem Carla Österreichera w Hochschule für Musik und darstellende Kunst oraz stykając się bezpośrednio ze sztuką dyrygencką takich mistrzów jak Herbert von Karajan, Leonard Bernstein, Georg Solti czy Claudio Abbado.

W 1973 zadebiutował na estradzie Filharmonii Wrocławskiej, a w 1974 rozpoczął tam pracę jako asystent dyrygenta. W tym samym roku zwyciężył w Ogólnopolskim Konkursie Dyrygenckim w Katowicach (jako najmłodszy uczestnik) oraz zdobył specjalną nagrodę Orkiestry Filharmonii Śląskiej. Sukces ten zaowocował licznymi zaproszeniami, m.in. do Filharmonii Narodowej i Wielkiej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia. W 1975 otrzymał stanowisko II dyrygenta, a od 1980 do 2001 był dyrektorem naczelnym i artystycznym Filharmonii Wrocławskiej. Prof. Marek Pijarowski prowadzi ożywioną działalność dyrygencką na estradach wszystkich orkiestr filharmonicznych i radiowych w Polsce. Wielokrotnie koncertował za granicą z Orkiestrą Filharmonii Narodowej (w Niemczech), Wielką Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia (w Hiszpanii i Francji), Sinfonią Varsovią (w Hiszpanii), Orkiestrą Filharmonii Krakowskiej (we Francji). Dyrygował w większości krajów europejskich, a także na Kubie, w Stanach Zjednoczonych, Kanadzie i Korei Południowej. Ścisłe współpracuje z Orkiestrą Prezydencką w Ankarze i Orkiestrą symfoniczną w Istambule. Współpracował też z Eastern Music Festival w Greensboro w Stanach Zjednoczonych. Przez dwa sezony koncertowe był I dyrygentem Filharmonii Krakowskiej. Jest stałym gościnnym dyrygentem Filharmonii Pomorskiej w Bydgoszczy. Od 1980 pełnił również funkcję dyrektora artystycznego Festiwalu Polskiej Muzyki Współczesnej we Wrocławiu "Musica Polonica Nova". Był także dyrektorem artystycznym Międzynarodowego Festiwalu Chopinowskiego w Dusznikach Zdroju, dyrektorem artystycznym Filharmonii Łódzkiej im. Artura Rubinsteina.

prof. zw. Antoni Wit

W roku 1967 ukończył dyrygenturę w klasie Henryka Czyży, uzyskując dyplom z odznaczeniem i stopień magistra sztuki. Studiował też kompozycję u Krzysztofa Pendereckiego. Równolegle kształcił się na Wydziale Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego, gdzie w roku 1969 otrzymał stopień magistra prawa. Edukację muzyczną pogłębił w paryskiej Ecole Normale de Musique (u Pierre Dervaux) i u Nadii Boulanger (1967-68). W Tanglewood (Mass.) doskonalił warsztat u mistrzów batuty tej miary co Stanisław Skrowaczewski i Seiji Ozawa (1973). Znaczącym momentem w biografii artystycznej był udział w roku 1971 w prestiżowym Międzynarodowym Konkursie Dyrygenckim Herberta von Karajana w Berlinie, na którym zdobył drugą nagrodę. Dwa lata później asystował Herbertowi von Karajanowi na Festiwalu Wielkanocnym w Salzburgu. W okresie tym był etatowym dyrygentem Filharmonii Poznańskiej (1970-72), współpracował z Teatrem Wielkim w Warszawie (od 1970, m.in. premiery Cyrulika sewilskiego i Traviaty), następnie z Teatrem Muzycznym w Malmö (od 1974, premiery: Aida i Consul). Kierował też realizacją Halki w tokijskiej NHK (1975) i w Teatro Verdi w Trieście (1982). Pierwsze stanowisko dyrektora artystycznego otrzymał w roku 1974 w Filharmonii Pomorskiej. Trzy lata później objął funkcję dyrektora artystycznego i pierwszego dyrygenta Orkiestry i Chóru PRiTV w Krakowie. Z zespołem tym odbył wiele podróży zagranicznych, dokonał nagrań archiwalnych i prawykonań (m.in. K. Pendereckiego: Lacrimosa, Agnus Dei, Te Deum).

Dyrektorem WOSPRiTV w Katowicach został w roku 1983 i przez siedemnaście lat odpowiadał za kształt artystyczny tego zespołu. Prowadził WOSPR podczas licznych tournée artystycznych do Niemiec, Belgii, Francji, Danii, Finlandii, Włoch, Hiszpanii, Szwajcarii, Jugosławii, Wielkiej Brytanii, USA, Hongkongu, Korei, Taiwanu, Brazylii (91 wyjazdów, 352 koncerty). Pod dyktando Antoniego Wita zespół nagrał 96 płyt. Utrwalone zostały m.in. symfonie Czajkowskiego, Mahlera, Schumanna, Pendereckiego; koncerty fortepianowe Brahmsa, Czajkowskiego, Paderewskiego, Prokofiewa, Rachmaninowa; poematy symfoniczne Liszta, Smetany, Straussa; utwory Góreckiego i Kilara, Symfonia Turangalila Messiaena, wszystkie dzieła orkiestrowe Witolda Lutosławskiego (9 CD). Płyty wydały takie wytwórnie, jak Naxos, EMI-HMV, CBS, Camerata Tokyo, NVC Arts, Pony Canyon, Polskie Nagrania, Wifon, EBS Recordings. Dla archiwum Polskiego Radia zespół utrwalił 183 utwory (60 godzin muzyki). Z orkiestrą NOSPR Antoni Wit nie rozstał się do dzisiaj - w sezonie 2000/2001 pełnił funkcję jej pierwszego dyrygenta. Prowadził wówczas katowickich symfoników m.in. w czasie prominentnych koncertów na paru festiwalach we Francji ("La Roque d'Anthéron"), Niemczech (Bad Hersfeld), Libanie (Al Bustan, Bejrut) i podczas ważnych imprez muzycznych w kraju. Przez cztery lata Antoni Wit był związany z Orquesta Filarmónica de Gran Canaria (w Las Palmas) jako jej dyrektor muzyczny (1987-88), a następnie pierwszy dyrygent gościnny (1989-92).

Od 1 stycznia 2002 piastuje stanowisko dyrektora naczelnego i artystycznego Filharmonii Narodowej w Warszawie. Jako dyrygent występował w najważniejszych ośrodkach muzycznych świata. Na imponujący dorobek artystyczny złożyło się ponad półtora tysiąca koncertów z renomowanymi zespołami symfonicznymi i operowymi (ponad 150 zespołów). Obszerna lista zespołów obejmuje między innymi: Berliner Philharmoniker, Philharmonia Orchestra London, Staatskapelle Dresden, Tokyo Symphony Orchestra, Orchestra del Teatro Verdi, Trieste; RAI: Roma, Milano, Torino; La Fenice Orchestra, Venezia; Teatro di Genova, Teatro Comunale di Bologna, RSO Berlin, WDR Köln, SDR Stuttgart, NDR Hamburg, Orchester der Beethovenhalle, Bonn; Dresdner Philharmonie, Tampere Philharmonic, Tivoli Symfoniorkester, Kopenhaga; Malmö Symfoni Orkester, Radio Filharmonisch Orkest, Hilversum; Bournemouth Symphony Orchestra, BBC Symphony Orchestra London, Royal Philharmonic Orchestra, The London Philharmonic Orchestra, BBC Scottish Symphony Orchestra, BBC Welsh Symphony Orchestra, Orchestre Philharmonique de Strasbourg, Opéra de Marseille, Zagreb Philharmonic, Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia, Roma; Orquesta Ciutat de Barcelona, Orquesta Nacional de España, Orquesta Sinfónica del Principado de Asturias, Orquesta Sinfónica de Bilbao, Istanbul State Symphony Orchestra, Jerusalem Symphony Orchestra, Kyoto Symphony Orchestra, Tonkünstlerorchester in Wien, Orchestre National de Belgique, Orquesta Nacional de México, Tonhalle-Orchester Zürich, Bergen Philharmonic, Radio Symfonie de Asturias, Orquesta Sinfónica de Tenerife, Kansai Philharmonic (Osaka), Bamberger Symphoniker, National Symphony Orchestra (Dublin), Budapest Festival Orchestra, Orchestre Symphonique de Montreal, Orchestre Philharmonique du Luxembourg, MDR - Sinfonieorchester Leipzig. Kreacje artystyczne dyrygenta, utrwalone na ponad stu płytach liczących się wytwórni, zyskały wysoką ocenę odbiorców, co potwierdzają liczne nagrody i wyróżnienia, którymi muzyk został uhonorowany.

Wymienieni profesorowie swą osobowością artystyczną kształtują poziom nauczania dyrygentury w Uczelni, dbając o wszechstronne teoretyczne i praktyczne przygotowanie studenta tak, aby po ukończeniu studiów, rozporządzał możliwie doskonałym rzemiosłem, pozwalającym na realizację dzieł symfonicznych, oratoryjno-kantatowych i operowych w stopniu odpowiadającym wymogom stawianym współczesnej sztuce wykonawczej. Jednym z celów ich działalności pedagogicznej jest nabycie przez studenta kwalifikacji artysty muzyka w zakresie szeroko pojętej twórczej działalności dyrygenckiej, umożliwiającej

prowadzenie orkiestr symfonicznych, kameralnych, operowych, zespołów wokalo-instrumentalnych i chórów, wyposażenie w wiedzę i umiejętności pozwalające również na podjęcie pracy dydaktycznej w szkołach wyższych i w szkolnictwie muzycznym niższych stopni, a także na prowadzenie działalności muzycznej w instytucjach kultury i w mediach oraz szeroko pojętej animacji kultury w społeczeństwie.

Doskonałym uzupełnieniem procesu dydaktycznego są warsztaty mistrzowskie, organizowane przez Katedrę Dyrygentury, które prowadzą dyrygenci o renomie krajowej i międzynarodowej (Jerzy Semkow, Bruno Weil (Niemcy), Paweł Lando (Rosja)).

Zajęcia z orkiestrą mają na celu zdobycie praktycznych umiejętności pracy z żywym organizmem, jakim jest orkiestra, zaznajomienie z technologią prowadzenia prób (w jaki sposób przy określonym quantum czasowym uzyskać możliwie najlepsze rezultaty); rozwijanie wyobraźni twórczej, intelektualnej, sfery emocjonalnej oraz sprawności techniczno-ruchowej; wypróbowanie różnych technik dyrygowania i uczenia się dyrygowania bez partytury (na pamięć); rozwijanie praktycznej umiejętności muzykowania zespołowego; poznanie podstawowego repertuaru orkiestrowego; kształtowanie umiejętności samodzielnego rozwiązywania problemów techniczno-interpretacyjnych oraz zdolności pokonywania tremy; nabywanie obycia ze sceną. Wychodząc naprzeciw tym założeniom Uczelnia - jako jedyna w Polsce - wielkim wysiłkiem finansowym zorganizowała dla potrzeb studentów dyrygentury zawodową orkiestrę symfoniczną, w skład której wchodzi muzyki z Filharmonii Narodowej, Teatru Wielkiego i Polskiej Orkiestry Radiowej. Stwarza to możliwość rozwijania i doskonalenia wiedzy i umiejętności praktycznych uzyskiwanych na zajęciach dyrygentury.

Jednym z istotnych elementów, potwierdzającym bardzo wysoki poziom kształcenia dyrygentury, są liczne wspaniałe sukcesy studentów i absolwentów osiągnięte na krajowych i międzynarodowych kursach i konkursach dyrygenckich. W ostatnim okresie znaczące sukcesy odnieśli studenci: **Krzysztof Urbański** (klasa dyrygentury prof. Antoniego Wita) otrzymał **II nagrodę** na Międzynarodowym Konkursie Dyrygenckim w Białymstoku, **Maja Metelska** (klasa dyrygentury prof. Antoniego Wita) na tym samym konkursie otrzymała **wyróżnienie**, natomiast **Monika Wolińska** (klasa dyrygentury prof. Ryszarda Dudka), na kursie mistrzowskim dla dyrygentów w Wiedniu została wyróżniona przez orkiestrę Badener Philharmoniker **nagrodą dla najlepszego uczestnika kursu**. Znaczącymi osiągnięciami pedagogicznymi może poszczycić się prof. Ryszard Dudek, który wykształcił 42 dyrygentów. Jego absolwentem jest m.in. Janusz Powolny, laureat III nagrody na Międzynarodowym Konkursie Dyrygentów w Paryżu. Również inni absolwenci zajmują eksponowane stanowiska w życiu muzycznym kraju i za granicą: Henryk Pisarek jest stałym dyrygentem w operze w Sydney, Dariusz Różankiewicz - kierownikiem muzycznym w Teatrze Muzycznym w Gdyni, Tomasz Łaskarzewski - dyrygentem w Teatrze Muzycznym we Wrocławiu, najmłodszy absolwent, Michał Klauza - asystentem dyrygenta w Teatrze Wielkim w Warszawie; Włodzimierz Porczyński i Henryk Wierchoń są nauczycielami akademickimi po przewodach artystycznych II stopnia, Barbara Sobolczyk - po przewodzie kwalifikacyjnym II stopnia zatrudniona jest w Akademii Muzycznej na stanowisku adiunkta.

Inną formą oceny jakości kształcenia na kierunku „dyrygentura” prowadzonym w Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie są publiczne egzaminy dyplomowe, przeprowadzane z udziałem orkiestr symfonicznych: Filharmonii Narodowej w Warszawie, Polskiej Orkiestry Radiowej, Filharmonii Częstochowskiej, Filharmonii Olsztyńskiej, Orkiestry Symfonicznej Opery i Filharmonii Podlaskiej w Białymstoku, Filharmonii Lubelskiej, charakteryzujące się bardzo wysokim poziomem artystycznym.

Akademia Muzyczna w Warszawie prowadzi szeroką działalność promującą kontakty z zagranicą. Jej międzynarodowy status znajduje potwierdzenie w członkostwie w dwóch prestiżowych organizacjach, zrzeszających uczelnie muzyczne: AEC oraz ABAM.

Od wielu lat na wydziałach AMFC studiuje studenci zagraniczni (z Azji, Ameryki Północnej i Południowej, Europy), tak dyplomowi jak i podyplomowi. Uczelnia pozostaje w ścisłej współpracy z zagranicznymi uczelniami i innymi instytucjami szkolnictwa wyższego w ramach następujących dziedzin: twórczość – kompozycja i dyrygentura, wykonawstwo – instrumentalistka, wokalistyka; praca naukowa – teoria muzyki, edukacja muzyczna. Od kilku lat Akademia Muzyczna, jako jedyna wśród wyższych uczelni muzycznych w Polsce, prowadzi Program Wspólnego Kształcenia z Uniwersytetem Keimyung w Korei w Daegu. Każdego roku około 30 studentów rozpoczyna prywatne zajęcia według trwającego siedem semestrów indywidualnego programu nauczania. Obecnie, sześciu profesorów z Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina przebywa na Uniwersytecie Keimyung w Daegu i prowadzi zajęcia z 90 studentami zakwalifikowanymi do Programu Wspólnego Kształcenia. Po siedmiu semestrach nauki w Korei studenci przyjeżdżają do Warszawy, aby kontynuować studia przez kolejne 4 semestry. W tym roku 14 koreańskich studentów rozpoczęło studia w Akademii Muzycznej w Warszawie. Po pomyślnym ukończeniu tych studiów uzyskują stopień licencjacki lub stopień magistra sztuki, akceptowany przez obie uczelnie. AMFC ze swymi partnerami z Keimyung-Chopin Academy of Music, Prezydentem Uniwersytetu prof. Synn Ilhi, Dyrektorem Keimyung-Chopin Academy of Music prof. Ho Uk Yoo oraz Dziekanem Wydziału Muzycznego prof. Nan Hee Kim, w ubiegłym roku akademickim przygotowawali szczegóły aneksu do umowy o współpracy i dalszym prowadzeniu wspólnego projektu edukacyjnego. Współpraca między wymienionymi Uczelniami rozwija się bardzo pomyślnie. Obecnie w AMFC studiuje 14 studentek z Korei, a w następnym roku akademickim spodziewany jest przyjazd dalszych 16 kandydatów. Ponadto studenci mają możliwość wyjazdów zagranicznych w ramach programu SOCRATES i kursów letnich.